

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata, Hotuba ya 22, Yakobo 2:14-20

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 22, Yakobo 2:14-20.

Tuko tayari sasa kuingia katika sehemu ya pili ya sura ya 2. Kama mnavyokumbuka, tuna himizo mwanzoni mwa sura ya 2, ndugu zangu, msionyeshe upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu, ambayo kisha anaendelea na kuithibitisha kwa kuendeleza hoja inayounga mkono kuhusu upendeleo.

Kwa kweli, hoja zinazounga mkono ni hoja mbili hapa katika 2:1 hadi 13, yaani kwamba upendeleo ni kinyume na uchaguzi wa Mungu, na uchaguzi wa Mungu wa maskini. Hilo linapatikana, bila shaka, katika 2:2 hadi 7. Na kisha upendeleo huo ni kinyume na sheria, 2:8 hadi 13. Mtu anaweza kusema kinyume na sheria ya Mungu, 2:8 hadi 13.

Sasa, katika 2:14 hadi 26, kwa kweli anaunga mkono yote aliyokuwa akisema katika 2:1 hadi 13 kwa kuanzisha hoja kuhusu kuhesabiwa haki. Kuhesabiwa haki kwa imani inayojieleza katika matendo dhidi ya kutenganisha imani na matendo, akisisitiza sasa kwamba imani yoyote ambayo ni imani ya kweli, ambayo ni imani halali, lazima iwe na matokeo ya kile anachokiita matendo. Hii, bila shaka, inaonyesha kwamba tatizo, tatizo la msingi lililo nyuma ya 2:1 hadi 13, ni mgawanyiko, mgawanyiko, utengano wa imani na matendo.

Bila shaka, kufikia hatua hii, tunajua jinsi Yakobo anavyohisi kuhusu mgawanyiko na mgawanyiko. Anafanya kazi kwa msingi kwamba Mungu ni mmoja. Huo ni ukweli wa msingi kuhusu Mungu, ambao anaupata kutoka kwa Shema katika Kumbukumbu la Torati 6. Hapa, Ee Israeli, Bwana, Bwana wetu, ni Mungu mmoja.

Mungu ni mmoja, si tu kwa maana kwamba hakuna miungu mingine, lakini ambayo, bila shaka, ni kipengele kimoja cha maana ya Shema na labda ni kimoja kikuu hapo katika muktadha wa Kumbukumbu la Torati. Lakini pia kuna kipengele kingine ndani yake, ambacho Yakobo anakizungumzia, nacho ni kwamba Mungu ni mmoja kwa maana kwamba hana mgawanyiko, kwamba yeye ni mzima, kwamba Mungu anaungana kikamilifu na kitovu cha kujitolea kutenda mema, kujitolea kutoa, na kutoa mema kwa viumbe vyake vya kibinadamu na haswa kwa watu wake, wale

wanaomwamini. Sasa, mgawanyiko huu, basi, kama ninavyosema, ni wa kuchukiza sana kwa James.

Anaona hili kama kukataa imani kwa msingi. Na hivyo, shughuli hii ya kuonyesha upendeleo unaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu, inaonyesha, kama ninavyosema, mgawanyiko ndani ya mtu. Hili haliwezi kuwa hivyo.

Kwa hivyo, anathibitisha, basi, anachosema kuhusu tatizo la kuonyesha upendeleo unaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo kwa hoja kuhusu imani na matendo, yaani, imani na lazima iungane dhidi ya kuwa tofauti. Sasa, ndiyo maana tunasema hapa kwamba anahama kutoka kwenye himizo maalum hadi kanuni ya jumla. Kwa hivyo, una uthibitisho na ujumlishaji hapa kwa sababu ni wazi, anachoendelea kusema katika 2:14 hadi 26 hakitumiki tu kwa upendeleo, si tu kwa aina ya mgawanyiko ambao amekuwa akiueleza na kuuomboleza katika 2:1 hadi 13 lakini pia unatumika kwa ujumla zaidi.

Kwa hivyo, himizo maalum linaloungwa mkono na kanuni ya jumla. Bila shaka, kanuni ya jumla ni kwamba imani, mbali na matendo, imekufa. Tuna hili katika 2:14 hadi 26.

Sasa, tunaposimama nyuma na kuangalia sehemu hii yote, 2:14 hadi 26, tutaona kwamba, angalau katika uamuzi wangu, anaweka kanuni katika 2:14 hadi 17 kupitia mfululizo wa maswali ya balagha. Kisha, anaendelea na kutoa hoja zinazounga mkono kanuni hii katika 2:18 hadi 26, ambayo, bila shaka, ina maana kwamba tuna uthibitisho hapa. Kanuni hiyo imewekwa katika 2:14 hadi 17, na kisha anathibitisha au kuunga mkono au kutoa sababu za uhalali wa kanuni hii katika 2:18 hadi 26.

Sasa, kuhusu kanuni yenyewe, kama anavyoieleza katika 2:14 hadi 17, kama unavyosoma hapa, imekufa. Sasa, anaanza hapa, bila shaka, na tamko katika mstari, na kwa kweli, ningepaswa kutoa mstari huo kwa marejeleo hapa, katika mstari wa 14. Na hiyo ni kusema, tamko hilo linahusiana na imani ya mtu mwenyewe bila matendo.

Ndugu zangu, nabii ni nani? Mtu akisema ana imani lakini hana matendo, je, imani yake yaweza kumwokoza? Kisha anaendelea na kutoa ushahidi wa hili, ambalo, bila shaka, linahusisha uthibitisho. Kwa kweli anathibitisha dai hili kwamba hakuna faida ikiwa mtu anasema ana imani lakini hana matendo, kwamba imani yake haiwezi kumwokoza. Na anasema, sababu ya mimi kusema hivyo, nasema hivi, na sababu kwa nini mnapaswa kuamini, ni kama ndugu au dada hana nguo na hana chakula cha kila siku, na mmoja wenu akawaambia, Nendeni kwa amani, mkae mshibe, bila kumpa vitu vinavyohitajika kwa mwili, haina faida.

Kisha anaendelea na kutoa hitimisho kutokana na hilo, ambalo kimsingi linafanana na tamko lililo mwanzoni mwa aya. Kwa hivyo, anaishia hapa katika mstari wa 17 kwa

hitimisho, hitimisho. Hii, bila shaka, ni aina ya kisababishi cha kimantiki, ikitoa hitimisho kutokana na alichosema.

Kwa hivyo, imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa. Sasa, kuhusu tamko katika 2:14, ina faida gani, ndugu zangu, mtu akisema ana imani lakini hana matendo? Tunaona hapa kwamba Yakobo anashiriki katika mazungumzo ya kufikirika. Kwa kweli, anachofanya hapa katika hatua hii, ataendelea nacho hadi mwisho wa sura, ni kushiriki katika kile tunachokiita diatribe.

Sasa, kwa ujumla, lugha ya Kiingereza, diatribe inamaanisha mzaha au kitu kama hicho, lakini hii sio tunayo akilini. Diatribe inatokana na msamiati wa balagha ya kale, na inahusiana na desturi iliyokuwa ya kawaida miongoni mwa wazungumzaji na waandishi wa kale na wataalamu wa balagha, na hiyo ni kutoa hoja yao, kutoa hoja yao, kwa kushiriki katika aina ya mazungumzo. Labda mtu anaweza hata kusema aina ya hoja, lakini hakika ni aina ya mazungumzo na mzungumzaji wa kufikirika, mshirika wa mazungumzo ya kufikirika.

Na kwa hivyo, anaanza hili tayari hapa, na mtu huyu wa kufikirika anayesema ana imani lakini hana matendo. Sasa, tunaona hapa kwamba mtu huyu, mzungumzaji huyu, anadai kuwa na imani lakini hana matendo. Angalia kwa makini, na hii inahusisha usomaji wa karibu wa maandishi, angalia kwa makini kile tulicho nacho hapa.

Ndugu zangu, kuna faida gani, mtu akisema ana imani lakini hana matendo? Angalia hasemi kwamba mtu ana imani lakini hana matendo. Badala yake, mtu akisema ana imani lakini hana matendo. Hii inaonyesha kwamba mtu huyu hana imani kweli.

Anasema ana imani, lakini hana matendo. Sasa, Yakobo angeweza kusema, inamfaida nini mtu ikiwa ana imani lakini hana matendo, au ikiwa anasema ana imani lakini anasema hana matendo? Lakini hapana, huna uhusiano wowote kati ya wanachama hawa wawili wa kauli inayokinzana.

Anasema ana imani, lakini kwa kweli, hana matendo. Kama ninavyosema, hii inaonyesha kwa hila sana, lakini nadhani kwa ufanisi kabisa, kwamba mtu huyu hana imani kweli. Anadai kuwa na imani, lakini hana angalau kile ambacho James angekiona kuwa imani ya kweli, au imani yoyote inayostahili kuwa nayo.

Hitimisho hili litaimarishwa baadaye hapa katika aya. Sasa, hoja kuu ya mstari ni, bila shaka, hii ni utabiri anaotoa, madai anayotoa, kwamba haimfai. Ina faida gani, ndugu zangu, mtu akisema ana imani, lakini hana matendo? Sasa, bila shaka, hili ni swali la balagha, na kwa hivyo si suala la kuuliza swali kwa ajili ya taarifa.

Ni tamko katika mfumo wa maswali, na kwa hivyo anatoa madai kweli. Haimfaidii mtu anayesema kwamba ana imani, lakini hana matendo. Haimfaidii.

Sasa, neno faida hapa ni ta ophelos. Halina faida yoyote. Hakuna faida ndani yake, na neno ta ophelos hapa, ambalo RSV hutafsiri kama faida, linaonyesha, na hili ndilo bora zaidi ambalo naweza kupata hapa, linaonyesha athari yenye faida.

Ona hapa kwamba dhana, ambayo ni sehemu ya uelewa wa Kikristo wa imani, ambayo Yakobo anashiriki na wasomaji wake . Vinginevyo, bila shaka, hangeiweka hii katika mfumo wa swali la balagha. Anatambua kwamba watakubali hili. Dhana hapa, ambayo ni sehemu ya uelewa wa Kikristo wa imani, ambayo Yakobo anashiriki na wasomaji wake, ni kwamba imani, kwa asili yake yenyewe, husababisha matokeo yenye faida.

Anasema kwamba, Yakobo anasema, kwamba mtu anayesema, mtu anayesema ana imani, lakini hana matendo, hana imani ya kweli, kwa sababu hii haistahili kulingana na kigezo cha imani ya kweli. Haina athari nzuri. Kwa hivyo, ikiwa aina fulani ya imani inaweza kuonyeshwa kuwa haina athari nzuri, kwa asili yake sio imani ya kweli ya Kikristo hata kidogo.

Kwa njia, hapa tuna matumizi ya kiambatisho katika Kigiriki. Kwa hivyo, hasemi neno faida. Faida ni nini? tunaweza kusema.

Jambo kuu ni kwamba mara nyingi, kifungu katika Kigiriki, kifungu dhahiri katika Kigiriki, hutumika kwa kuonyesha. Na kwa hivyo, katika hali hii, ikiwa kifungu hiki, katika kifungu hiki, kimetumika kwa kuonyesha, kinaweza kutafsiriwa, kinaweza kueleweka, kumaanisha, je, aina hii ya imani inaweza kumwoko? Je, aina hii ya imani inaweza kumwoko? Kwa kweli, hiyo ni hukumu ya AT Robertson, Kigiriki cha Agano Jipya, ambayo anaiweka katika kile kinachoitwa sarufi kubwa. Kwa bahati mbaya, inaitwa sarufi kubwa kwa sababu alipoandika awali, ilikuwa na urefu wa zaidi ya kurasa elfu moja.

Kisha miaka michache baadaye, aliamua kwamba alikuwa na mengi zaidi ya kusema, kwa hivyo akatoa toleo la pili, ambalo lilikuwa na kurasa 500 zaidi. Lakini katika sarufi kubwa ya Robertson, hivi ndivyo anavyosema, na nadhani yuko sahihi kabisa. Je, aina hii ya imani inaweza kumwoko? Sasa, athari nzuri ambayo imani inadhaniwa kuwa nayo kwa mwamini inaonyeshwa waziwazi katika muktadha huu.

Unaiona? Wokovu. Je, imani yake inaweza kumwoko? Au tena, kwa kuwa hili ni katika mfumo wa swali la balagha, lililorudiwa katika umbo la kutangaza, imani yake haiwezi kumwoko. Kwa njia, kauli hii inaonyesha kwamba ana aina ya imani, lakini si imani ya kweli.

Ni aina ya imani ambayo haiwezi kuoko, na, kwa hivyo, si kweli kuhusu imani. Sasa, wazo hili la wokovu, Yakobo ataunganisha katika mistari michache tu kutoka hapa,

mistari michache ijayo, ataunganisha na kuhesabiwa haki. Lakini katika hatua hii, anazungumzia wokovu.

Anatumia neno wokovu. Wokovu katika muktadha huu labda unaeleweka kwa maana, hasa, kwa maana ya kutoroka hukumu ya wakati wa mwisho. Kwa msingi wa muktadha wa karibu, ndivyo hasa alivyokuwa akizungumzia katika mistari uliotangulia.

Mstari wa 13, kwa maana hukumu, haina huruma kwa mtu asiyeonyesha huruma, lakini huruma hushinda hukumu. Ambayo, kwa bahati mbaya, inahusiana na kuonyesha huruma. Jambo ambalo lingetajwa katika 2:16, na hivyo kuunganishwa na dhana ya imani.

Sasa, anaendelea, baada ya kutoa tamko hili, tamko hili la kwanza katika 2:14, kuliunga mkono katika 2:15 na 2:16. Angalia mbinu ya Yakobo. Anapenda kutoa mifano ya mifano. Tuliona katika sehemu ya awali kwamba ndivyo anavyofanya katika 2:2 hadi 4, ambapo anataka hapo kuunga mkono himizo la kutoonyesha upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo.

Anaunga mkono hilo kwa hali hii iliyo wazi sana hapo. Anafanya jambo lile lile hapa. Kwa bahati mbaya, anapenda hasa kuwasilisha aina hasi za hali.

Wale wanaoonyesha ugumu fulani katika kuunga mkono alichosema. Na tena, ndivyo anavyofanya hapa. Kwa hivyo, una hali.

Tena, hakuna sababu ya kufikiri kwamba anafikiria tukio lililotokea kweli. Lakini anaunda hali hii ili kueleza hoja hiyo. Ikiwa ndugu au dada hana nguo na hana chakula cha kila siku, na mmoja wenu akawaambia, Enendeni kwa amani, mkaote moto na kushiba bila kuwapa mahitaji ya mwili, yafaa nini? Tena, katika muktadha, hili ndilo Yakobo analofikiria anapozungumzia rehema au anapozungumzia rehema katika mistari wa 13.

Hukumu haina huruma kwa mtu ambaye hajaonyesha huruma. Hii inaonyesha aina ya tabia isiyo na huruma, ukosefu wa kuonyesha huruma. Sasa, nilitaja, bila shaka, kwamba wokovu huu, wacha niutaje hapa, nikirudi nyuma kwa sekunde, kwamba wokovu huu anaouzungumzia katika mistari wa 14 karibu hakika una dhana ya hukumu ya wakati wa mwisho na wokovu kutoka kwa hukumu ya wakati wa mwisho.

Lakini nadhani pia inahusiana akilini mwa Yakobo kuwasilisha wokovu, ukombozi, kwa maneno mengine, aina ya uhuru ambao Wakristo wanaweza kuupata sasa, ambao ni sehemu ya wokovu katika soteriolojia ya Yakobo, katika mafundisho yake ya wokovu. Hata hivyo, hili linaungwa mkono na muktadha wa karibu, mistari wa 12, sema hivyo, na utende kama wale watakaohukumiwa chini ya sheria ya uhuru. Na,

bila shaka, hapo awali alikuwa amezungumzia kuhusu sheria kama sheria ya uhuru katika 1:21, vema, katika 1:25, ambayo pia ilihusisha wokovu wa roho katika 1:21.

Kwa hivyo, uelewa wake wa wokovu unahusisha ukombozi wa sasa kutoka kwa mambo yanayotuweka kifungoni, ambayo yanatuzuia kupata uzoefu kamili wa aina ya maisha tajiri ambayo Mungu anataka kuwapa watu wake sasa, hasa ikieleweka, bila shaka, kama kuachiliwa kutoka kifungoni, pamoja na wokovu katika suala la utimilifu wa siku zijazo. Sasa, kama ninavyosema, ushahidi unapatikana katika hili, au usaidizi unapatikana katika hali hii, katika mistari ya 15 na 16. Hii ni hali ya kufikirika.

Ni mfano wa imani bila matendo, ambao umejumuishwa ili kuonyesha kwamba imani kama hiyo haina faida. Haina athari yoyote ya faida. Sasa, bila shaka, hii imepangwa, mistari ya 15 na 16 imepangwa kulingana na utofautishaji hapa.

Na kimsingi ni tofauti kati ya kuongea sala dhidi ya kutoa halisi. Ni nini kinachoendesha biashara hii ya kumhusu maskini kwa upande wa usemi, ambayo haijumuishi aina yoyote ya kitendo kinacholingana? Tofauti ni kati ya kusema bila kutenda na kutenda.

Hotuba, bila shaka, kwa kweli ni baraka kwa namna fulani. Nenda kwa amani; pata joto na ujazwe. Sasa, jambo hili, tofauti hii kati ya kusema bila kutenda na kutenda, bila shaka, ndiyo hasa aliyo nayo akilini, kile alichokuwa nacho akilini katika mistari wa 14.

Ndugu zangu, faida ni nini, mtu akisema ana imani lakini hana matendo? Hapo unaona, una usemi bila matendo. Hapa, pia una usemi bila matendo. Nadhani ni muhimu kutambua basi uhusiano wa, pia, kuna, hata kama anazungumzia usemi bila matendo hapa, kuna uhusiano kati ya usemi bila matendo hapa na kusikia bila matendo katika 1:22 hadi 25.

Tatizo lililopo katika 1:22 hadi 25, ambalo anasema, ambalo, unajua, linahusisha kuwa watendaji wa neno, kuwa watendaji wa neno na si wasikiaji tu mkijidanganya wenyewe, hilo linahusisha kusikia bila kutenda. Sasa, hili linahusisha kusema bila kutenda. Huenda ikawa aina fulani ya imani inaonyeshwa katika sala, kuwashwa na kujazwa.

Hapa, kwa bahati mbaya, tuna sauti ya utendi. Sasa, tulitaja tulipokuwa tukizungumzia tafsiri na utafsiri, aina tofauti za ushahidi wa utafsiri, umuhimu, umuhimu unaowezekana katika sehemu za mguso, na mabadiliko katika umbo la neno linaloonyesha maana na umuhimu wake wa kisarufi. Hapa, tuna sauti ya utendi.

Kwa maneno mengine, si jambo, si suala la, la, mtu kufanya jambo, bali ni jambo linalofanywa kwa mtu. Hiyo ndiyo tunayomaanisha kwa sauti tulivu. Hapa anasema, anasema, pashwa moto na ujazwe.

Sasa, moja ya kazi za sauti tendwa katika Agano Jipya ni kile kinachoitwa kinachoitwa kimungu tendwa. Samahani kwa kuwa mtaalamu kidogo katika hatua hii, lakini si dhana ngumu. Wakati mwingine, ukitaka kuifikiria sana, inaitwa tendwa ya mzunguko wa kimungu. Inahusisha matumizi ya sauti tendwa wakati hakuna dalili dhahiri ya nani anayefanya kitendo. Hiyo ndiyo unayo hapa.

Hasemi, hasemi, kwamba apewe joto na kujazwa na mtu. Unapokuwa na tendo tendwa bila kuonyesha ni nani anayehusika na kitendo, ukisema tu tendwa bila kuonyesha ni nani, ni nani anayefanya hivyo, kwamba, kwamba, hiyo inaweza kuwa tendwa tendwa ya kimungu. Na unapokuwa na tendo tendwa ya kimungu, hiyo inamaanisha kwamba Mungu ndiye mhusika wa kitendo au, niseme, mwigizaji ambaye hajatajwa jina, katika kisa hiki, apewe joto na kujazwa na Mungu.

Anasema, Mungu akupe joto na kukujaza. Kwa bahati mbaya, neno tendwa la kimungu ni, labda, vizuri, karibu hakika linatumika kama kifaa. Na hili lilikuwa la kawaida hasa miongoni mwa, huna sana katika, katika, katika, katika Kigiriki cha kipindi hicho kwa ujumla, lakini linapatikana zaidi katika Agano Jipya.

Ni kwa namna fulani, ni ya kipekee kwa kiasi kikubwa katika Agano Jipya na kwa maandishi Wayahudi wa Kigiriki wa wakati huo. Na inapatikana hasa miongoni mwa maandishi wa Agano Jipya ambao ni Wayahudi. Jambo kuu ni kwamba ni njia ya kuzungumzia kitendo cha Mungu bila kutumia neno Mungu au jina Mungu.

Wayahudi waliheshimu sana jina la Mungu. Bila shaka, unajua jinsi Agano la Kale linavyosisitiza ukuu na utukufu na utakatifu, utakatifu wa jina la Mungu, ambalo, bila shaka, limeelezwa katika Amri Kumi. Sitalitaja bure jina la Bwana Mungu wako.

Na hivyo, Wayahudi walikuwa na hisia kali kuhusu utakatifu wa jina la Mungu na waliliheshimu sana jina la Mungu kiasi kwamba waliamini kwamba hata kwa kutamka jina, neno Mungu, zaidi ya ilivyokuwa lazima kabisa, walilichafua. Walilipuuza. Kwa hivyo, walibuni njia kadhaa za kuzungumzia kuhusu Mungu bila kutumia jina la Mungu.

Mojawapo ilikuwa ni utendi wa kimungu. Kwa hivyo, ilieleweka tu kwamba ukitumia sauti tendi bila kuonyesha wazi ni nani anayefanya kitendo hicho katika muktadha, ilikuwa wazi kabisa kwamba Mungu anaweza kuwa anakumbuka kwamba wangeweza kuzungumza kuhusu Mungu bila kutumia neno Mungu. Wasiwasi huu kuhusu utakatifu wa jina la Mungu, bila shaka, ni tatizo ambalo watu wa kisasa huwa hawana.

Lakini, hakika walikuwa na aina hiyo ya imani. Kwa bahati mbaya, jambo lingine, la haraka, kama vile kando, waliloliendeleza, nadhani, ingawa hili limepingwa hivi karibuni, lakini nadhani ndivyo ilivyo, na nadhani bado kuna makubaliano kwamba

hili ni kweli, ambalo mnalo hasa katika injili ya Mathayo, kuzungumzia mahali ambapo Mungu anakaa kama aina ya mbadala wa jina la Mungu. Kwa hivyo, ufalme wa mbinguni kwa kweli, katika injili ya Mathayo, ni sawa na ufalme wa Mungu.

Mathayo anatumia ufalme wa mbinguni mara 33 zaidi ya ufalme wa Mungu mara nne, lakini ni katika vifungu vile tu ambapo ni muhimu katika muktadha kutaja Mungu ndipo unapopata ufalme wa Mungu. Vinginevyo, ufalme wa mbinguni unatumika, ambao ni sawa kabisa na unafanana na ufalme wa Mungu. Lakini tena, ni njia ya kuepuka matumizi ya jina la Mungu kwa kuzungumzia mahali ambapo Mungu anakaa kinyume, naam, kuzungumzia mahali ambapo Mungu anakaa kama njia ya kuzungumzia Mungu.

Kwa hivyo, hii kwa kweli ni aina ya sala. Mungu akupe joto na akujaze. Kwa hivyo, tunaona hilo, na ulinganisho usio wazi kati ya kusema mtu ana imani na kauli hii, kwa sababu hii inaonyesha aina fulani ya imani, aina fulani ya imani katika Mungu, kwamba Mungu ni mwema na kwamba Mungu atakupa unachohitaji.

Kwa kweli inahusisha imani inayozungumzwa, ikionyesha hata hamu kwamba Mungu atakidhi mahitaji ya Wakristo wenzake maskini. Na kwa njia, hazungumzii tu katika kifungu hiki kuhusu maskini kwa ujumla, bali kuhusu maskini Wakristo, ndugu na dada maskini. Hii inahusiana na jinsi mtu anavyohusiana na wengine ndani ya jumuiya ya imani, Mkristo mwenzake.

Sasa, mtu huyu anayetoa baraka, hamu, au hamu kama hiyo, mtu huyu anajua kwa usahihi hali inayopendekezwa na kile mtu huyu anasema na anamjua kwa usahihi mwenye rehema. Mstari wa 13, rehema hushinda hukumu. Na 511, mmesikia habari za uthabiti wa Bwana, na mmeona kusudi la Bwana, jinsi Bwana alivyo mwenye rehema na huruma.

Kwa hivyo, mtu anajua hali hiyo kwa usahihi, anajua kwa usahihi tabia ya Mungu kama inavyohusiana na hali kwamba Mungu ni mwenye rehema, lakini anakataa kujihusisha katika kazi ya Mungu katika hali hii, anakataa kutenda kulingana na anachojua. Nasema yeye kwa sababu hiyo ndiyo lugha inayotumika hapa, kutenda kulingana na anachojua. Kwa hivyo, kazi inahusisha mambo mawili, kulingana na kifungu hiki.

Uthabiti tendaji na imani inayosemwa. Ni muhimu sana kuzingatia. Yakobo anamaanisha nini anapozungumzia matendo hapa? Katika kifungu hiki, katika muktadha huu, inamaanisha, kwanza kabisa, uthabiti tendaji na imani inayosemwa.

Na pili, kushiriki kikamilifu kazi ya Mungu. Yaani, kuwa washirika na Mungu katika shughuli ya Mungu ya ukombozi na rehema. Maoni mengine mafupi kuhusu mistari ya 15 na 16 hapa, nayo ni kwamba, ingawa RSV inatafsiri mstari wa 15 kama mtu

asiyevaa nguo vizuri ikiwa kaka au dada amevaa nguo vibaya, kwa kweli, neno hapa ni gumnoi, ambalo kimsingi linamaanisha uchi.

Inaweza kumaanisha mtu asiyevaa nguo vizuri, lakini hiyo si njia ambayo kwa kawaida hueleweka. Sio njia ambayo hutumika. Kwa kawaida na kimsingi inamaanisha uchi.

Hili lina umuhimu wa pande mbili, na labda ndivyo linavyopaswa kutafsiriwa hapa. Bila shaka, sababu ya kutafsiriwa bila nguo ni kwamba linahusiana na mtu ambaye hana rasilimali za kutosha kwa mavazi ya kutosha. Lakini ukweli kwamba anazungumzia uchi hapa unaelekeza, kwa upande mmoja, kwenye suala zima la aibu.

Kwa kweli, nadhani, anaelewa na kuonyesha kipengele kingine cha umaskini. Haina uhusiano tu na dhiki ya kimwili au upungufu wa kimwili, lakini kuna aibu inayoambatana nayo, ambayo pia, pamoja na hitaji la kimwili na upungufu wa kimwili, inalia kushughulikiwa kwa njia ya huruma. Aibu ya umaskini, kuna unyanyapaa wa kijamii unaoambatana nayo, ambao, bila shaka, unahusishwa na wazo hili lote la aibu, ambalo kwa kawaida huonyeshwa kwa njia ya uchi ndani ya mila ya kibiblia.

Kwanza kabisa, kama mfano, katika simulizi ya vuli, walikuwa uchi lakini hawakuwa na haya na kadhalika. Kwa hivyo, kama ninavyosema, kuna uhusiano wa dhana kati ya uchi na aibu. Lakini zaidi ya hayo, hii inaweza kuwa, hatuwezi kusema kwa uhakika, lakini inaweza kuwa ni dokezo la mjadala wa Yesu kuhusu kondoo na mbuzi ambao una katika sura ya 25 ya Mathayo.

Kwa upande wa ushahidi, tunajua, bila shaka, kwamba kuna vifungu kadhaa ambapo Yakobo anarudia mafundisho ya Yesu ambayo yanapatikana hasa katika injili ya Mathayo. Na kwa hivyo, inaonekana Yakobo alikuwa akifahamu desturi ya Yesu, hasa desturi ya Yesu inayohusiana na Mathayo. Sio kwamba alijua lazima. Kwa kweli, nadhani hakuna njia kwamba alijua injili ya Mathayo kwa sababu injili isingekuwa hivyo hadi miaka kadhaa baada ya waraka huu kuandikwa.

Lakini inaonekana alikuwa anafahamu desturi ya Yesu ambayo Mathayo pia aliifahamu na kuijumuisha. Na, bila shaka, unakumbuka, nilikuwa uchi, na hamkunitembelea au hamkunivisha. Hamkunipa nguo na kitu kama hiki.

Na kwa hivyo, anaweza kuwa anarudi kwenye desturi ya Yesu na kuwakumbusha wasomaji wake kwamba Yesu mwenyewe aliona aina hii ya kitu kuwa na umuhimu wa kutosha kukijumuisha katika mafundisho yake alipokuwa akihudumu duniani. Sasa, kuna sababu hapa ambapo anasema, kimsingi, kuwa na aina hii ya imani hakunufaishi chochote. Hiyo ndiyo hoja, bila shaka, ya kauli ya mwisho kabisa katika mstari wa 16.

Yeyote kati yenu asemaye, enendeni kwa amani, mkaote moto na kushiba, bila kuwapa mahitaji ya mwili, lakini yana faida gani? Jinsi ya kusema ni kwamba, haifai kitu. Sasa, hili ni jambo lisiloeleweka; kauli hiyo ni wazi na inaweza kuhusisha mambo mawili yaliyounganishwa pamoja. Tunajibu swali, anamaanisha nini hasa anaposema hapa, haifai kitu.

Maana yake ni nini? Kama ninavyosema, inaweza kuhusisha mambo mawili yaliyounganishwa pamoja. Kwanza, anapendekeza kwamba haimfaidii maskini. Anaondoka, anaandika, na anaenda kwa amani.

Kwa njia, wacha niseme tu hili. Tuliona katika hali halisi katika 2:2 hadi 4 kwamba Yakobo anatumia maelezo ya anga na hali halisi ya anga kuashiria hali halisi za uhusiano. Mtu aliyetajwa katika hali halisi katika 2 :2 hadi 4 anamwambia mtu tajiri, mtu mwenye uwezo, kaa hapa, tafadhali.

Ukaribu wa anga unaonyesha ukaribu wa uhusiano na muunganiko wa uhusiano. Ilhali, anapomwambia maskini, simama pale, umbali huo wa anga unaashiria umbali wa uhusiano, kutaka kutokuwa na uhusiano wowote na mtu huyo. Hilo linaweza kudokezwa hapa na kile mtu huyo anachosema katika hali yetu katika mstari wa 16, nenda kwa amani.

Sasa, hili ni jambo lisiloeleweka sana kwa sababu, bila shaka, kwenda kwa amani kwa kawaida ilikuwa aina ya baraka. Lakini katika muktadha huu, mtu anapaswa kushuku kwamba James ana jambo lingine akilini mwake pia. Na hiyo ni kwamba chini ya lugha hii ya uchaji Mungu, kwenda kwa amani ni hamu ya kumwondoa mtu huyu, hamu ya kujitenga naye, kumfanya mtu huyu maskini aondoke kwake.

Nenda kwa amani. Kwa vyovyote vile, anaondoka, anaandika, anaenda kwa amani, bado yu uchi na njaa. Sasa, aina hii ya imani basi, na hii ndiyo tunayoifanya katika hatua hii, aina hii ya imani haina athari yoyote ya faida ndani ya jamii.

Haina faida, haina faida kwa Mkristo mwenzako maskini. Haina faida kwa jamii. Ukweli kwamba haina faida kwa Mkristo mwenzako unamaanisha kwamba haina faida kwa mtu anayesema ana aina hii ya imani.

Ona kwamba ukweli kwamba dhahiri, ukweli dhahiri kwamba haimfaidi mtu, mtu ambaye ni maskini, pia unaonyesha kuwa haimfaidi; haina athari yoyote ya faida kwa mtu anayesema pia. Sasa, bila shaka, kuna uhusiano wa karibu kati ya mtu binafsi na jamii. Huyu ni ndugu Mkristo maskini.

Ikiwa aina hii ya kitendo haifaidishi jamii, inaonyesha kuwa haimfaidi mtu binafsi pia. Ikiwa haifaidi jamii au wengine katika jamii, pendekezo ni kwamba haimfaidi mtu binafsi pia. Kwa hivyo, kuna uhusiano.

Kwa Wakristo wengine, neno "Haina faida" linaonyesha kuwa halina faida kwa sababu ana imani kama hiyo, ambayo inaongoza katika jambo la pili ambalo nadhani analifikiria kuhusu kutokuwa na faida kwake, na kwamba halimfaidi mtu mwenyewe, mtu mwenyewe anayesema baraka hii isiyo na nukuu kwa sababu hajaonyesha rehema na kwa hivyo anahukumiwa na Mungu ambaye anadai kuwa na imani ndani yake, Mungu wa sheria, ambaye kwa kweli ni sheria ya upendo. Mungu wa sheria ni Mungu wa upendo, na mtu huyu haonyeshi upendo na kwa hivyo haamini kweli hana uhusiano na Mungu wa upendo ambaye ni Mungu wa sheria na Mungu anayeonyesha rehema. Mstari wa 13 na tena, 5:11, mtu anawezaje kumwamini Mungu anayeamuru kweli? Mstari wa 8, mpende jirani yako kama nafsi yako na anayehukumu kwa msingi wa rehema inayoonyeshwa kwa wengine na wakati huo huo anapinga sheria ya upendo na kukataa kuonyesha rehema.

Kwa wazi, hilo haliwezekani. Ndiyo maana Yakobo anaweza kufikia hitimisho analolifikia katika mstari wa 17, kwa hivyo imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa. Hii inajumuisha kile alichosema kuhusu imani hiyo kuwa haina faida anaposema imekufa.

Inajumuisha kile alichosema kuhusu imani hiyo kuwa haina faida, mstari wa 14, lakini inazidi. Mstari wa 17 si tu usemi wa mstari wa 14, ambapo anazungumzia kuhusu kutokuwa na faida kwa imani, lakini inazidi hiyo. Sasa anazungumzia kuhusu kufa, kufa kwa aina hii ya imani.

Sio tu kwamba aina hii ya imani haitoi athari nzuri na faida nzuri. Lakini anapoendelea kusema imekufa, anasisitiza, Yakobo, kwamba imani kama hiyo haiwezi kufanya chochote, si tu kwamba haina athari nzuri, lakini haiwezi kufanya chochote. Hiyo, bila shaka, ni tabia ya maiti.

Maiti haiwezi kufanya chochote. Haiwezi kufanya chochote. Imani ya aina hii imekufa kwa maana kwamba haiwezi kufanya chochote kabisa.

Kwa madhumuni yote ya vitendo, haipo. Haipo, haipo, sio tu kwamba haizai matendo, bali haiwezi kutoa matendo. Imani bila matendo hudhihirisha uzima wake, kutoweza kwake kufanya chochote.

Haina uhai, haina nguvu, na si ya Mungu. Kwa maana Mungu ni Mungu wa uzima na hana uhusiano wowote na kifo. Bila shaka, hii inaonyesha kwamba matendo si nyongeza ya imani, bali ni usemi muhimu wa imani.

Mtu ambaye hana matendo hana imani halisi, ya kweli, na halali hata kidogo, si aina ya imani muhimu. Sasa, anaendelea, bila shaka, katika mistari ya 18 hadi 26 kuunga mkono madai haya ambayo ametoa katika mistari ya 14 hadi 17. Na tena, anaendelea na dhihaka, mjadala huu, mazungumzo haya, na mzungumzaji wa kufikirika.

Lakini mtu atasema. Kwa hivyo, anaanza na pingamizi linalotarajiwa. Lakini mtu atasema.

Kwa maneno mengine, tofauti na nilichosema hivi punde, kunaweza kuwa na maoni yanayokinzana, mtazamo tofauti, ambao sasa utaonyeshwa katika nukuu hii. Kwa hivyo, una pingamizi linalotarajiwa hapa kwa alichosema, kukataliwa kwa mstari wa 17, kwamba imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa. Pingamizi hapa ni kwamba imani inaweza kutenganishwa na matendo.

Kwamba imani na matendo vinaweza kutenganishwa. Mtu atasema, wewe una imani, nami nina matendo. Kama ninavyosema, dai muhimu ni kwamba imani na matendo vinaweza kutenganishwa.

Sasa, hii ina maana ya uelewa fulani wa imani kwa upande mmoja na uelewa fulani wa matendo kwa upande mwingine. Hiyo ni kusema, kauli hii ina maana kwamba imani na matendo ni vya asili kiasi kwamba vinaweza kuwepo kwa upweke. Kwamba vinaweza kuwepo kwa upweke.

Sasa, mambo kadhaa kuhusu kauli hii. Kuna mengi zaidi hapa kuliko yanavyoonekana. Tukichunguza kidogo.

Tunajua, bila shaka, angalau tuna kila sababu ya kufikiria, tunapopitia mstari wa 18 hadi 26, kwamba Yakobo ana Paulo au uelewa fulani wa Paulo, Paulo, Paulo, au mafundisho ya Paulo, au mafundisho ya Paulo. Nina mwelekeo wa kufikiria, kwa kuwa hii itakuwa wazi tunapopitia hili, kwamba Yakobo habishani sana dhidi ya Paulo bali dhidi ya aina ya Upaulin usioeleweka, aina ya kutoelewa. Mtu anaweza hata kusema aina ya upotoshaji wa mawazo ya Paulo, ya mafundisho ya Paulo kuhusu kuhesabiwa haki.

Lakini wazo hili kwamba Mkristo mmoja anaweza kuwa na imani na Mkristo mwingine anaweza kuwa na matendo, linaweza pia kuwa linazungumzia kipengele kingine cha kutoelewa mafundisho ya Paulo, na hilo linahusiana na mafundisho ya Paulo kuhusu karama za kiroho. Unajua, unakumbuka kwamba, vema, unapata hili hasa, lakini si hivyo pekee, katika 1 Wakorintho, sura ya 12 hadi 14. Bila shaka, hili pia linapatikana katika kifungu kifupi, sehemu fupi ya Warumi 12, ambayo Paulo anazungumzia, bila shaka, karama za kiroho katika jamii, na Paulo anasisitiza kwamba si kila mtu ana karama zote ambazo Mungu amegawa karama ili baadhi ya wanajamii wawe na karama fulani, na wanajamii wengine wawe na karama zingine.

Kila mwanajamii ana kipaji fulani, na baadhi ya wanajamii wanaweza kuwa na zaidi ya kipaji kimoja, lakini hakuna aliye nacho; kila mtu ana vyote; kila mtu ana angalau kipaji kimoja, lakini hakuna aliye na vipaji vyote. Na, bila shaka, jamii inahitaji wanajamii wote pamoja na vipaji vyao mbalimbali ili jamii ifanye kazi vizuri. Wazo hili

la usambazaji wa vipaji ndani ya jamii, na kwa kweli, kumbuka kwamba katika 1 Wakorintho 12, mojawapo ya vipaji ni kipaji cha imani.

Kwa hivyo, Yakobo hapa anaweza kuwa anazungumzia kutoelewa au matumizi mabaya ya mafundisho ya Paulo kuhusu karama za Roho ndani ya kanisa na anasema, kimsingi, mimi nina imani, na wewe una matendo, kwa hivyo imani na matendo sasa yanaeleweka kulingana na mfumo wa usambazaji wa Paulo, wazo la Paulo la usambazaji wa karama ndani ya jamii, kwamba baadhi ya watu wana imani na watu wengine, Wakristo wengine, wana matendo. Ni wazi, Yakobo anataka kurekebisha wazo hilo, na, bila shaka, ni wazi kabisa, hilo silo Paulo alikuwa akilini hata kidogo. Lakini, tena, inaweza kuwa kutoelewa mafundisho ya Paulo hapa.

Lakini kumbuka pia kwamba katika mtiririko wa hoja hii, kutokana na msisitizo wa Yakobo kwamba imani bila matendo imekufa, yaani, kwamba mtu hapaswi kudai kuwa na imani bila matendo, kwa kweli, inashangaza sana kwamba mzungumzaji huyu ambaye Yakobo anashiriki naye katika mazungumzo ya kubishana anasema anachosema. Una imani, nami nina matendo. Baada ya yote, je, hungetarajia mtu huyu aseme kinyume chake? Una matendo, nami nina imani.

Lakini mtu huyu anayepinga, mzungumzaji huyu wa kufikirika anayepingana na Yakobo, anasema, wewe una imani, nami nina matendo. Kuna nini? Kwa kweli, hilo linaleta mvutano fulani na kile Paulo anachosema katika kauli inayofuata katika sura ya 18. Anamwambia mtu huyu, nionyeshe imani yako bila matendo, nami, kwa matendo yangu, nitakuonyesha imani yangu.

Lakini mtu huyu kwa kweli hadai kuwa na imani. Anadai kuwa na matendo. Kuna nini hapa? Bila shaka, wasomi wamejadiliana kuhusu kinachoendelea hapa kwa muda mrefu sana.

Naweza kukuambia tu ninachofikiria na kwa nini. Kwa kuanzisha kauli hii kwa njia ya kushangaza sana, ilhali ungemtarajia aseme, una matendo, na mimi nina imani, badala yake akisema, una imani na mimi nina matendo, nadhani Yakobo anapendekeza hapa kwamba hataki kubishana tu kwamba imani bila matendo imekufa. Kwamba haiwezekani kuwa na imani ya kweli bila matendo.

Lakini pia anataka kusema kinyume au kinyume chake, na hiyo ni kusema, haiwezekani kuwa na matendo bila imani. Sio tu kwamba ni jambo la kupinga kudai kwamba unaweza kuwa na imani bila matendo, lakini pia itakuwa jambo la kupinga kwa mtu yeyote kufikiria kwamba matendo yanawezekana bila imani. Sio imani tu bila matendo bali pia matendo bila imani hayawezi kupatikana.

Sasa, jibu hili basi, anahama kutoka kwenye pingamizi hili linalotarajiwa katika mstari wa 18a hadi pingamizi lililojibiwa katika mstari wa 18b hadi 26. Na anachofanya hapa ni kuivutia, kwanza kabisa, asili ya imani. Hili linapatikana katika mstari wa 18b.

Kwa hivyo, unachokiona hapa ni aina ya kuhojiwa. Dai hili, una imani, na mimi nina matendo, ni tatizo, ambalo anaendelea kulishughulikia, ili kulitatua. Pia, bila shaka, linahusisha dai ambalo Yakobo analiona kuwa la uongo, na kwa hivyo, anaendelea; kwa upande wa rufaa hizi, anaendelea kuunga mkono dai lake lisilo wazi la James kwamba kauli hii, pingamizi hili kutoka kwa mzungumzaji, si sahihi.

Kwa hivyo, anaanza kwa kusema hili si sahihi kwa sababu ya asili ya imani yenyewe katika 18b. Nionyeshe imani yako mbali na matendo yako, nami, kwa matendo yangu, nitakuonyesha imani yangu. Huu ni wito kwa uhalisia, wito kwa mzungumzaji kuunga mkono dai lake kwamba imani na matendo vinaweza kutenganishwa, kuunga mkono dai lake, na kupendekeza kwamba dai hilo haliwezi kupingwa.

Haiwezi kuungwa mkono. Haiwezi kuungwa mkono na ukweli, na uhalisia. Ni kinyume na uhalisia.

Anampa changamoto mzungumzaji ili athibitisha madai yake, na anaomba ukweli. Anasema lazima uonyeshe hili dhidi ya kujihusisha na madai yasiyo na msingi. Sasa, dhana iliyo nyuma ya kile James anachosema hapa ni hii.

Asili ya ungamo la imani ni kwamba ili iweze kuwa na maana yoyote, lazima ionyeshwe. Njia nyingine ya kuiweka, imani, kwa asili yake yenyewe, lazima ionyeshwe.

Imani isiyoonyeshwa au imani isiyoelezewa hupuuza dai la imani yenyewe. Inaiba dai la kuwa na imani katika kitu chochote. Sasa, anaendelea na kuwasihi pia mapepo.

Katika mstari wa 19, unaamini, na bila shaka, hii inatokana na mzizi mmoja na imani, pistis ni imani, pisteueis hapa, unaamini, una imani kwamba Mungu ni mmoja. Unafanya vyema. Hata pepo wanaamini na kutetemeka.

Sawa, huu ni mstari wa kuvutia. Anawasihi mapepo hapa katika hoja yake. Tunapofafanua hili, kuna mambo matatu ambayo James anataka kueleza hapa.

Kuna mambo matatu tunayopaswa kusema kuhusu mstari huu. La kwanza ni kwamba kitu cha imani kimetambuliwa waziwazi. Sasa Yakobo anabainisha waziwazi kitu cha imani.

Huu ndio wakati pekee katika kitabu cha Yakobo ambapo Yakobo anazungumzia kuhusu kitu cha imani. Hiyo ni kusema, kile mtu anachoamini ndicho anachoamini. Kwa Yakobo, imani si imani tu kama uaminifu na kujitolea binafsi, kama inavyosisitizwa katika Paulo.

Ni hivyo, lakini, kwa kweli, tuliona hilo katika 2:1, ambapo nilisema katika sehemu nyingine, nadhani tuna jeni inayoeleweka, yaani, kwamba lengo la imani ni Bwana wetu Yesu Kristo. Hii ni imani, kama ninavyosema, kujiamini binafsi katika nafsi ya Yesu Kristo. Unaona hilo katika 2:1. Nadhani unalipata pia katika 2:21 hadi 23, anaposema, Je, Ibrahimu baba yetu hakuhesabiwa haki kwa matendo alipomtoa mwanawe Isaka juu ya madhabahu? Unaona kwamba imani ilitenda kazi pamoja na matendo yake na imani ilikamilishwa kwa matendo yake.

Na andiko likatimia, linalosema Ibrahimu alimwamini Mungu, na likahesabiwa kwake kuwa haki. Hilo linahusisha kujiamini binafsi, yaani, kuweka imani katika nafsi ya Mungu. Kwa hivyo, ni kweli kwamba sehemu ya uelewa wa Yakobo kuhusu imani ni uaminifu binafsi na kujitolea katika nafsi ya Kristo, katika nafsi ya Mungu, kama inavyosisitizwa katika Paulo.

Lakini Yakobo pia anaelewa imani, kuhusiana na hilo, Yakobo anaelewa imani kama kushikamana na imani, yaani, kuweka ujasiri katika uelewa fulani kuhusu Mungu, wazo fulani kuhusu Mungu. Imani kama kushikamana na imani na imani maalum, na hiyo ndiyo umoja wa Mungu. Unaamini kwamba Mungu ni mmoja.

Unaamini kitu kuhusu Mungu. Nadhani tunapaswa kuwa waangalifu tusitenganishe imani kama uthibitisho wa imani na imani kama uaminifu wa kibinafsi au kujitolea kupita kiasi. Kwa sababu, bila shaka, ili kuwa na imani katika nafsi ya Mungu, mtu lazima ajue Mungu ni nani na ni nini.

Kwa hivyo, imani ya imani kama uthibitisho wa imani, idhini ya imani ni sehemu ya, mtu anaweza hata kusema, isiyoweza kutenganishwa na uaminifu au kujiamini binafsi. Kwa kweli, mtu anaweza kuzungumza kwa uchaji kuhusu kuwa na ujasiri binafsi, kuwa na imani kama kujiamini binafsi au kumtumaini Mungu, lakini ikiwa hujui Mungu ni nani ikiwa huna imani kama uthibitisho wa mawazo sahihi au sahihi, mtu anaweza hata kusema, mafundisho sahihi kuhusu Mungu, imani yako binafsi, kujitolea kwako binafsi kunaweza kugeuka kuwa ibada ya sanamu. Kuwa na imani katika Mungu, lakini Mungu unayemwamini si Mungu wa kweli na halingani na Mungu kama anavyoonyeshwa katika Maandiko.

Kwa hivyo, kuna uhusiano wa kina na wa kina kati ya imani kama ridhaa ya kitheolojia na imani kama kujitolea binafsi na uaminifu. Mojawapo ya hatari, naweza kusema kwa bahati mbaya, ya kutotilia mkazo theolojia nzito na mawazo ya kitheolojia, ambayo hupatikana katika baadhi ya sehemu za kanisa. Hii imekuwa hivyo kila wakati, lakini haswa labda katika miaka ya hivi karibuni, ni kwamba ina hatari kubwa ya kuabudu sanamu. Yote ya kusema ni kwamba James ana uelewa huu kamili wa imani.

Inahusisha uaminifu na kujitolea kwa Mungu anayejulikana, anayejulikana kwa usahihi, na hasa anayejulikana kama mmoja, Shema, moyo halisi wa imani ya

Kiyahudi, ya imani ya Kiebrania. Sikia, Ee Israeli, Bwana Mungu wetu ni Mungu mmoja. Ukiamini kwamba Mungu ni mmoja, unafanya vyema.

Katika Yakobo hapa, basi, imani inaonekana kama kukubaliana na umoja wa Mungu. Na tunaona kwamba kukubaliana huku kunapata alama ya kukubaliwa na Yakobo. Ukiamini kwamba Mungu ni mmoja, unafanya vyema.

Kama alivyosema katika mstari wa 8, ukiitimiza kweli sheria ya kifalme kulingana na Maandiko, wapende jirani zako mwenyewe, na utafanya vyema. Huu ni uthibitisho wa msingi wa kitheolojia kati ya hoja na mawaidha ya waraka kwa ujumla. Kama tulivyoona kote, Yakobo anasisitiza umoja wa Mungu kama msingi wa maisha ya Kikristo ya vitendo.

Sasa, hii inaweza kueleweka kama aina ya imani ya imani, lakini hoja ya Yakobo ni kwamba ni imani ya imani tu ikiwa haiambatani na matendo. Ni imani ya imani tu ikiwa haiambatani na matendo. Kitu kinachofanya imani kuwa ni ridhaa ya imani tu dhidi ya kujitolea kwangu kwa uaminifu kwa nafsi ya Mungu na Kristo ni usemi wa imani hiyo kwa vitendo.

Kitu kinachokubali mafundisho ya imani dhidi ya aina ya uaminifu wa kibinafsi unaoanzisha uhusiano wa kibinafsi, kumbuka, rafiki wa Mungu, ni kulingana na Ibrahimu, kinachoanzisha uhusiano wa kibinafsi unaoonyesha uhusiano huo wa kibinafsi, imani iliyo hai na yenye nguvu ni kutokuwepo kwa matendo. Imani ya kweli katika imani itahusisha kujitolea kwa mtu mzima na hivyo inapaswa kuitisha imani kwa maana ya Paulo, ambayo inaonyeshwa na matendo. Kwa bahati mbaya, kwa namna fulani, jambo hili lote kuhusu kile ambacho watu wengi, Wakristo wengi, sasa wanakiita idhini ya imani au idhini ya kiakili tu, nadhani inahusisha anthropolojia, mtazamo wa ubinadamu ambao haukujulikana katika ulimwengu wa kale na miongoni mwa waandishi wa Biblia.

Kwa sababu ukichimba kidogo, ukichimba kwa undani zaidi kulingana na mtazamo wa kibiblia kuhusu ubinadamu, nadhani utagundua kwamba dhana yao ni kwamba ikiwa mtu anaamini kweli kwamba jambo fulani ni kweli, kwamba lazima litamgusa mtu mzima. Kwa maneno mengine, inaonekana kwangu kwamba wangekuwa na tatizo fulani na dhana kwamba mtu angeweza kushawishika kikamilifu, mtu anaweza kusema kimantiki au kiakili, kuhusu kitu kama ufufuo wa Yesu bila hiyo kumathiri mtu huyo kikamilifu. Sasa, Yakobo anazungumzia watu waliogawanyika kama tatizo na kwa hivyo tunajua kwamba wazo hilo lilikuwepo, lakini kuna maana zaidi.

Kwa kweli, hii ni sababu moja kwa nini James ana tatizo la mgawanyiko. Kuna hisia ya kina zaidi kwamba wanadamu ni wakamilifu, kwamba wameunganishwa. Mojawapo ya mieleleo, hii inaweza isiwe hivyo sana katika sehemu fulani za dunia, lakini moja ya mieleleo katika Magharibi ambayo inaashiria usasa katika Magharibi ni kutenganisha, kutenganisha utu.

Na una aina ya anthropolojia, mtazamo wa ubinadamu, unaoruhusu uwezekano wa aina ya mgawanyiko ambao, nadhani, ungekuwa mgeni kabisa, mgeni kabisa kwa mawazo ya watu wa kale, hasa watu wa kibiblia. Sasa, tunacho hapa, hata hivyo, pili, zaidi ya lengo la imani kutambuliwa wazi hapa, ni kwamba lengo la imani hii, yaani, imani katika umoja wa Mungu, linaonyesha mkanganyiko wa asili na wa wazi wa kushikilia imani bila matendo. Mgawanyiko wa imani na matendo unamaanisha utengano, mtengano, na mgawanyiko ndani ya Mungu mwenyewe, ambao ni kinyume kabisa na kile imani inachoshikilia.

Je, unaamini kwamba Mungu ni mmoja? Imani kwamba Mungu ni mmoja inadokeza kwamba imani na matendo ni moja na kwamba haviwezi kutenganishwa. Bila shaka, hii pia inaonyesha dhana ya kina zaidi. Kwa njia, hii inahusisha matokeo ambayo tulizungumzia tulipokuwa tukizungumzia kuhusu mbinu.

Hii ina maana, kwa njia ya dhana, kwamba maisha ya Kikristo ni kielelezo cha uwepo wa Mungu mwenyewe. Sasa, hoja ya tatu hapa ni kwamba kutofaa, kutofaa kwa wokovu wa imani pekee bila matendo, kunaonyeshwa kwa kulinganisha na mapepo. Hilo, bila shaka, ndilo hoja kuu anayoitoa.

Ndiyo maana anawatambulisha mapepo hapa. Unaamini kwamba Mungu ni mmoja, unafanya vyema, hata mapepo huamini na kutetemeka. Mapepo pia huthibitisha imani, lakini aina hiyo ya imani ni wazi haitawaokoa kutokana na hukumu ya mwisho wa dunia.

Hata hivyo, hapa, nadhani, kuna kipengele cha utofautishaji kati ya mtu anayesema kwamba ana imani na hana matendo na mapepo wanaoamini kwamba Mungu ni mmoja. Nadhani pia kuna utofautishaji na ulinganisho. Sasa, katika ngazi moja, ni wazi anafanya ulinganisho kati ya wale ambao wangetenganisha imani na matendo na mapepo ambao wana aina ya imani.

Wanaamini kwamba Mungu ni mmoja ambaye kwake imani hiyo haina faida yoyote. Haiwafaidii hata kidogo. Hawatambui wokovu wowote kutokana nayo.

Ni wazi kuna ulinganisho kati ya mtu anayesema ana imani lakini hana matendo na mapepo haya kama ilivyoenezwa hapa, lakini pia kunaweza kuwa na utofauti. Hili mara nyingi hukosewa na wafasiri, lakini angalau ni wazi kwangu kwamba unaweza pia kuwa na utofauti kati ya mtu anayesema, Nina imani lakini sina matendo, na mapepo wanaoamini kwamba Mungu ni mmoja na kutetemeka. Kuna kipengele cha utofauti hapa ambacho kinaweza pia kusisitiza hoja ya Jane.

Yaani, hata katika mapepo, imani hii husababisha kutenda. Wanaamini na kutetemeka. Mapepo hutambua kwamba imani bila matendo kwa upande wao

itasababisha hukumu na, huenda Jane anadokeza, kama wangeweza kutubu na kuleta tabia zao katika upatanisho na imani yao, wangepanya hivyo.

Ndiyo maana wanatetemeka. Kwa hivyo, mapepo yana ufahamu zaidi na sahihi katika mtazamo wao wa mambo kuliko Wakristo hawa. Sasa, ni jambo la kuvutia sana kwamba katika Biblia, shetani na mapepo wana theolojia nzuri.

Ni wazi wana matatizo yao, lakini theolojia si mojawapo. Unakumbuka katika mapokeo ya injili ya muhtasari, unapata hili katika Mathayo, Marko, na Luka, kwamba ibilisi, Shetani, anatambua mapema kwamba Yesu ni mwana wa Mungu. Mara tu baada ya ubatizo wa Yesu katika Mathayo sura ya tatu, mwanzoni mwa sura ya nne una majaribu ya Yesu na ibilisi, ambapo ibilisi anamjaribu Yesu haswa katika nafasi yake ikiwa wewe ni mwana wa Mungu, ambayo, kwa bahati mbaya, katika Kigiriki kuna kauli ya masharti ya daraja la kwanza, ambayo inadhani ukweli kwamba inaweza kutafsiriwa, labda inapaswa kutafsiriwa, kwa kuwa wewe ni mwana wa Mungu, fanya hivi, au kwa kuwa wewe ni mwana wa Mungu, fanya vile.

Bila shaka, hata kabla ya wanadamu na hata kabla wanafunzi hawajatambua kwamba Yesu ni Mwana wa Mungu, mapepo yanatambua. Kwa hivyo, shetani na mapepo wana theolojia nzuri. Hilo sio tatizo lao.

Lakini kwa vyovyote vile, hii, nadhani, ni hoja yenye ufanisi sana kwa upande wa James na ya kuvutia sana ambayo anaiunga mkono hapa, kati ya mambo yote, akiivutia imani kwa kadiri unavyoweza kuiita hivyo, imani ya mashetani. Sasa, na bila shaka, kweli, una hoja ya msingi hapa. Ikiwa hii haina ufanisi, ikiwa aina hii ya imani haina faida kwa mashetani, je, haina faida zaidi kwetu? Sasa, anaendelea kisha kuivutia ushuhuda wa maandiko na hii inahusika sana.

Kwa hivyo, nadhani hapa ni mahali pazuri pa kusimama hapa, na tunaweza kuendelea katika sehemu inayofuata ya video.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 22, Yakobo 2:14-20.